

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt over het besluit van het hoogheemraadschap van Rijnland van 13 augustus 2008, waarmee zijn verzoek om vergoeding van de schade die zijn vaarttuig heeft opgelopen in door het hoogheemraadschap beheerd water is afgewezen.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker wendde zich per brief van 17 juni 2008 tot het hoogheemraadschap van Rijnland met onder meer het volgende:

"Op donderdag 15 mei ben ik met mijn boot in de Veenwatering ter hoogte van de molen ergens op gevaren, waarna de boot vreemd trilde. Kijken onder de vlonder leerde me dat er op dat moment ook water langs de as de boot inkwam. Uit voorzorg is de boot uit het water getakeld.

Na takelen bleek dat de as aan één blad verbogen was en dat er uit de andere bladen stukken waren geslagen. En de as krom was.

De volgende dag contact opgenomen met Hoogheemraadschap en verhaal gedaan. Het verbaasde mij dat ik iets kon raken gezien het feit dat er in december gebaggerd is. Een medewerker van jullie is ter plekke polshoogte gaan nemen. Deze heeft inderdaad geconstateerd dat er een blok beton met daarin een stalen bint ligt. Er is door deze persoon een paal met markering geslagen bij het obstakel. Deze markering was na drie dagen er al weer uitgetrokken, waarna er na een telefoontje van mij een houten paal geplaatst is met rood/witte markering.

(...)

Mij werd door jullie geadviseerd Hoogheemraadschap aansprakelijk te stellen als beheerder van het water. Ik heb toen afgesproken om eerst met mijn verzekering contact op te nemen en te kijken wat hier van gedekt was.

De schade is uitgekomen op € 1540,28. De verzekering vergoedt hier € 937,85 van.

Afgelopen donderdag gebeld met het Hoogheemraadschap en gesproken met de heer Z. Met hem afgesproken dit verhaal op papier te zetten en Hoogheemraadschap als beheerder van het water middels dit schrijven aansprakelijk te stellen voor het restant van de schade. Restant bedrag van de schade is € 602,43."

De bijlagen bij verzoekers brief betroffen foto's van de schade aan de boot en een kopie van de rekening.

2. Het hoogheemraadschap van Rijnland deelde verzoeker per brief van 13 augustus 2008 het volgende mee.

"Het reglement voor ons hoogheemraadschap bepaalt dat wij de zorg voor de vaargelegenheid hebben in een aantal met name aangewezen wateren. De Veenwatering behoort niet daartoe. Dat houdt in dat wij voor dit boezemwater niet verantwoordelijk zijn voor het vaarwegbeheer. Overigens is ons niet bekend welke instantie belast is met de zorg voor de vaargelegenheid van de Veenwatering. Wellicht berust deze taak voor het bewuste deel van de Veenwatering bij de gemeente Leiden. Wij geven u in overweging met deze gemeente contact op te nemen.

Volgens het reglement hebben wij als taak het beheer en het onderhoud van onder meer de boezemwateren binnen ons beheersgebied. Deze taak is nader uitgewerkt in de keur en de legger van ons hoogheemraadschap. Voor de Veenwatering is in de legger een diepte van 1.50 meter vastgesteld. De onderhoudsplicht voor de Veenwatering ligt voor het gedeelte binnen de gemeente Leiden op dit moment nog bij deze gemeente. Wanneer het betreffende deel van de Veenwatering op leggerdiepte is gebracht, gaat de onderhoudsplicht over naar ons hoogheemraadschap.

De verplichting om de bij ons in beheer zijnde wateren op leggerdiepte te onderhouden, strekt ertoe om te waarborgen dat de waterhuishouding adequaat is verzorgd. Daarbij moet worden gedacht aan een voldoende waterberging en aan een onbelemmerde aan- en afvoer van water. Deze onderhoudsverplichting beoogt dus niet het voorkomen van schade aan vaartuigen, die van dat water gebruik maken.

In een uitspraak van 25 juli 2007 heeft de rechtbank Den Haag in een identiek geval het hierboven verwoorde standpunt bevestigd. Een afschrift van die uitspraak is ter informatie bij deze brief gevoegd. (zie Achtergrond, onder 1.)

Het bovenstaande in aanmerking nemend, aanvaarden wij geen aansprakelijkheid voor de door u geleden schade."

3. Verzoeker wendde zich vervolgens tot de gemeente Leiden met een vraag over de plicht tot onderhoud van de Veenwatering. De gemeente deelde verzoeker op 28 augustus 2008 mee, dat het hoogheemraadschap die onderhoudsplicht per 1 januari 2007 van de gemeente had overgenomen, onder verwijzing naar de brief van het hoogheemraadschap aan de gemeente van 15 maart 2007. Die brief bevat onder meer het volgende:

"De Legger van de boezemwateren, waarin onder andere de onderhoudsplichtigen en de onderhoudsverplichtingen zijn vastgelegd, is op 15 september 2004 door de Verenigde Vergadering van Rijnland vastgesteld. In deze legger is met betrekking tot de primaire boezemwatergang RL-1095 (Veenwatering) waar de gemeente Leiden (gedeeltelijk) onderhoudsplichtig is, opgenomen dat de onderhoudsplicht bij de gemeente

Wassenaar/Leiden berust totdat deze watergang op de vereiste leggerafmeting is gebracht, waarna Rijnland de onderhoudsplicht zal overnemen.

Bovengenoemde watergang is reeds op diepte (gebracht) en voldoet hiermee aan de vereiste leggerafmetingen. Het hoogheemraadschap neemt daarom het volgende besluit:

Het Hoogheemraadschap van Rijnland neemt van watergang RL-1095 Veenwatering de onderhoudsplicht, zoals beschreven in de Keur van Rijnland 2006, met ingang van 1 januari 2007 formeel van de gemeente Leiden over.

Deze wijziging zal bij de eerstvolgende herziening van de legger in de legger opgenomen worden.

Dit betekent dat het hoogheemraadschap van Rijnland het gewoon (maai- en krooswerk) en buitengewoon (baggeren)onderhoud gaat uitvoeren. Het onderhoud van de oeverbescherming (beschoeiing e.d.) blijft een taak van de kadastrale eigenaar. Zaken zoals de ontvangstplicht van bagger specie en slootvuil (specieberging) en de mogelijkheid om onderhoudswerkzaamheden uit te voeren blijven van kracht. Op www.rijnland.net/regelgeving kunt u de Keur Rijnland 2006 vinden."

4. Op 2 september 2008 wendde verzoeker zich tot de gemeente Leiden met de vraag wie verantwoordelijk is voor het vaarwegbeheer. De gemeente antwoordde verzoeker op 10 oktober 2008, dat een vaartuig dat voorzien is van een motor voor het varen op de Veenwatering een vergunning van het hoogheemraadschap diende te hebben, en dat het voor de hand lag dat het hoogheemraadschap dus de vaarwegbeheerder is.

Verzoeker is voor het jaar 2008 door het hoogheemraadschap vergunning verleend voor het bevaren van de Veenwatering (een A- en een B-vergunning, zie Achtergrond, onder 3).

5. In reactie op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen deelde het hoogheemraadschap van Rijnland onder meer het volgende mee.

a. wat betreft de rapportage van de betrokken medewerkers

Verzoekers melding van zijn op 15 mei 2008 opgelopen schade is binnengekomen bij de klachtencoördinator, die de watersysteembeheerders van het gebied waartoe de Veenwatering behoort heeft ingeschakeld. Volgens de legger (zie Achtergrond, onder 2.) dient de Veenwatering een diepte te hebben van 1,50 meter. Het onderhoud van de Veenwatering voor zover die binnen de gemeente Leiden ligt, is door die gemeente op leggerafmeting gebracht, zodat het hoogheemraadschap de onderhoudsverplichting per 1 januari 2007 heeft overgenomen. De betrokken systeembeheerders hebben ter plaatse na het nodige zoeken vlakbij de Stevenshofmolen het obstakel gevonden en gemarkeerd. Het lag circa 60 tot 70 centimeter onder water, en leek een aan beton bevestigde stalen constructie te zijn. Een boer die in de buurt grond heeft liggen verklaarde, dat ter plaatse in

verband met de bouw van de Leidse woonwijk Stevenshof een weg voor bouwverkeer met een brug heeft gelegen. Volgens de beheerders ging het om een deel van de fundering van de brug, dat onvoldoende geruimd is.

b. wat betreft het opruimen van het obstakel

Op 27 februari 2009 is bij gelegenheid van de uitvoering van een ander werk ter plaatse een stalen balk uit het water verwijderd. Andere objecten zijn niet aangetroffen. Dat obstakel lag daar waarschijnlijk al decennia, mogelijk als residu van de in verband met de bouw van de wijk Stevenshof gebruikte brug.

c. wat betreft de onderhoudsplicht

De onderhoudsplicht van het hoogheemraadschap strekt tot het goed laten functioneren van de watergang ten behoeve van de aan- en afvoer van water, en ziet niet op een onderhoud tot het in goede staat houden van de watergang voor de scheepvaart.

Vanuit de definitie van de Scheepvaartwet - een scheepvaartweg is een voor alle openbaar scheepvaartverkeer openstaand binnenwater - is de Veenwatering ook bestemd voor gebruik door vaartuigen en dus aan te merken als een scheepvaartweg. Overigens beoogt die wet samen met het Binnenvaart Politie Reglement de veiligheid van het scheepvaartverkeer en de instandhouding van de vaarweg te waarborgen. Daar valt derhalve niet onder het op diepte houden van de scheepvaartwegen voor de scheepvaart (vaarwegbeheer), dat duidelijk moet worden onderscheiden van het nautisch beheer op grond van die wet.

Omdat er voor de Veenwatering (nog) geen vaarwegbeheerder is aangewezen, is de waterstaatkundige dimensionering van de watergang bepalend voor het gebruik dat er feitelijk van gemaakt kan worden, dat wil zeggen, de waterstaatkundig vereiste diepte ten behoeve van water aan- en afvoer is bepalend voor de toelaatbare diepgang van de scheepvaart.

d. wat betreft het gebruik van de Veenwatering

Hoeveel vaartuigen van de Veenwatering jaarlijks gebruik maken is niet bekend, maar er zijn in 2008 zeven bijzondere vergunningen voor het gebruik verleend. Het hoogheemraadschap wijst de vergunninghouders niet op de mogelijke risico's. Daarvoor is in het algemeen geen noodzaak en ook geen verplichting. Indien het hoogheemraadschap kennis heeft van gevaarzettende situaties, en het tevens het bevoegd gezag in de zin van de Scheepvaartwet is, dan worden maatregelen genomen om de scheepvaart - vanuit het oogpunt van veiligheid van het scheepvaartverkeer - te wijzen op die situatie, bijvoorbeeld door het aanbrengen van bebakening of dergelijke.

Omdat hier sprake is van een watergang die deels binnen de bebouwde kom van de gemeente Leiden ligt, is overigens niet geheel duidelijk of het hoogheemraadschap wel de daarvoor verantwoordelijke partij is of toch de gemeente Leiden hierin een rol zou moeten spelen. Ondanks deze onduidelijkheid heeft Rijnland besloten toch bebakening aan te brengen met het oog op de veiligheid

e. wat betreft de leggerdiepte

Onder de leggerdiepte van de Veenwatering moet worden verstaan de diepte die Rijnland vanuit zijn waterstaatkundige taak als vereist beschouwt om een goede water aan- en afvoer te kunnen garanderen. De legger is het officiële document waarin die vereiste diepte wordt vastgelegd en waarin wordt bepaald wie de onderhoudsplichtige is die het op die diepte moet houden (zie Achtergrond, onder 3.). Voor de Veenwatering geldt een leggerdiepte van 1,50 meter waterdiepte. Met een boezempeil van N.A.P. - 0,60 m betekent dit een bodemdiepte van N.A.P. - 2,10 meter. Het hoogheemraadschap is inmiddels de onderhoudsplichtige voor de Veenwatering, zoals de gemeente Leiden per brief van 15 maart 2007 is meegedeeld.

6. In reactie op het standpunt van het hoogheemraadschap deelde verzoeker mee, dat in het deel van de Veenwatering waar zijn boot schade heeft opgelopen volgens hem in 2006 niet is gebaggerd, en dat hij het hoogheemraadschap daar regelmatig over heeft gebeld. Pas in december 2007 is er volgens verzoeker gebaggerd.

II. Beoordeling

wat betreft de aansprakelijkheid

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in, dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

8. Verzoeker stelde het hoogheemraadschap van Rijnland aansprakelijk voor de schade die zijn boot had opgelopen in door het hoogheemraadschap beheerd en onderhouden vaarwater. Het hoogheemraadschap wees de aansprakelijkheid af, omdat zijn wettelijke onderhoudsplicht betreft het goed functioneren van de watergang en niet ziet op het instandhouden van de vaarweg voor de scheepvaart. Dat standpunt vindt steun in de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank, sector civiel recht, te Den Haag van 25 juli 2007 in een vergelijkbare situatie.

Het hoogheemraadschap heeft daarom in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek om vergoeding van verzoekers schade af te wijzen.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

wat betreft het dienstbetoon aan verzoeker.

9. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

10. Het standpunt van het hoogheemraadschap laat een aantal vragen open, waarop het antwoord voor verzoeker toch van belang is. Het gaat dan in de eerste plaats om de vraag bij welke instantie verzoeker dan wel terecht zou kunnen met een verzoek om schadevergoeding. Verder is voor hem van belang het antwoord op de door het hoogheemraadschap ook al opgeworpen vraag in hoeverre de gemeente een zorgplicht heeft met betrekking tot het beheer van binnen de bebouwde kom gelegen vaarwater zoals de Veenwatering. Overigens wees de rechter in zijn uitspraak van 25 juli 2007 al op een mogelijke aansprakelijkheid van de gemeente in een situatie zoals deze.

In dit verband kan het van belang zijn of, en zo ja in hoeverre, de gemeente vóór de overdracht van het beheer en het onderhoud aan het hoogheemraadschap per 1 januari 2007 aan zijn zorgplicht heeft voldaan, en of de instantie of het bedrijf dat belast was met het verwijderen van de desbetreffende bouwbrug aansprakelijk kan zijn.

11. Hoewel het niet aan het hoogheemraadschap was om inhoudelijk op alle de hiervoor gestelde vragen in te gaan, mocht wel worden verlangd, dat het verzoeker de voor hem van belang zijnde informatie had verstrekt, en hem actief had bijgestaan in het vinden van een mogelijke oplossing van zijn probleem. Ten minste had contact kunnen worden opgenomen met de gemeente om een antwoord te krijgen op de vraag wie de zorg heeft voor de vaarweg, eens te meer nu het antwoord op die vraag ook voor het hoogheemraadschap van belang is. Het hoogheemraadschap had voorts, zo nodig na overleg met de gemeente en met verzoeker, het verzoek om schadevergoeding kunnen doorsturen naar de gemeente Leiden, met het verzoek om eveneens een standpunt met betrekking tot de aansprakelijkheid van de gemeente in te nemen.

Op deze wijze had verzoeker een helder standpunt met betrekking tot de aansprakelijkheid voor zijn schade kunnen krijgen. Voor zover dat niet had geleid tot een schadevergoeding had verzoeker dan in ieder geval de beschikking kunnen hebben over de informatie die nodig is om te kunnen afwegen of hij de kwestie aan de burgerlijke rechter kon voorleggen. Immers gelet op de rechterlijke uitspraak van 25 juli 2007 biedt enkel het standpunt van het hoogheemraadschap onvoldoende aanknopingspunten voor een gerechtelijke procedure. Weliswaar heeft het hoogheemraadschap verzoeker gewezen op de mogelijke zorgplicht van de gemeente, maar uit een oogpunt van dienstbetoon tegenover verzoeker heeft het hoogheemraadschap zich te passief opgesteld. Van een overheidsinstantie mag immers worden verwacht dat hij een burger van de benodigde informatie voorziet om zijn recht te kunnen halen en dat hij de burger niet "van het kastje naar de muur stuurt".

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Hoogheemraadschap van Rijnland is niet gegrond voor zover het betreft het besluit tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

Voor zover het betreft het dienstbetoon is de klacht gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 11 november 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer M. te Leiden, met een klacht over een gedraging van het hoogheemraadschap van Rijnland.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het hoogheemraadschap verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd het hoogheemraadschap een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het hoogheemraadschap deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Verzoekers brieven van 11 en 28 november 2008, met bijlagen.
2. De reactie van het Hoogheemraadschap van Rijnland van 13 maart 2009, met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 6:163

"Geen verplichting tot schadevergoeding bestaat, wanneer de geschonden norm niet strekt tot bescherming tegen de schade zoals de benadeelde die heeft geleden."

2. Jurisprudentie

De Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, sector civielrecht, deed op 25 juli 2007 uitspraak in een geschil over de aansprakelijkheid voor de schade aan een boot die was opgelopen in de haven bij de Zijlpoort, aan de rand van het stadscentrum van Leiden. Gevorderd was de verklaring voor recht dat de gemeente of het hoogheemraadschap onrechtmatig hadden gehandeld en gehouden waren tot schadevergoeding. De rechtbank overwoog onder meer, dat ingevolge artikel 1 van de Waterschapswet en de Keur het hoogheemraadschap specifiek is belast met de waterstaatkundige verzorging van de boezemwateren, dat is onder meer de zuivering van stedelijk afvalwater, de zorg voor de waterkering en het kwantiteits- en kwaliteitsbeheer van oppervlaktewateren. Volgens de rechtbank bleek uit een opmerking ter afbakening van de (neven)taken van het waterschap tijdens het wetgevingsproces, dat "al datgene wat louter een functie heeft voor de recreatie of voor natuur of landschap en dat niet strikt tot de waterstaatkundige verzorging is te rekenen geen waterschapstaak (kan) zijn" en dat het hoogheemraadschap verantwoordelijk is voor een zodanig onderhoud met betrekking tot de capaciteit van de wateren, dat de waterdoorstroming gegarandeerd is. Voor zover het betreft de verplichting van het hoogheemraadschap om het water op de in de legger vastgestelde minimum diepte te houden, overwoog de rechtbank voorts, dat deze norm niet strekt tot bescherming tegen schade en dat dus niet is voldaan aan het relativiteitsvereiste als bedoeld in artikel 6:163 Burgerlijk Wetboek. Het komt immers aan op het doel en de strekking van de geschonden norm, aan de hand waarvan moet worden onderzocht tot welke personen en tot welke schade en welke wijzen van ontstaan van schade de daarmee beoogde bescherming zich uitstrekt. De in de legger vastgestelde diepte strekt dus niet ter voorkoming van, door onvoldoende diepgang veroorzaakte, schade aan een motorvaartuig dat (recreatief) gebruik maakte van dat water. Daaruit volgt tevens dat het hoogheemraadschap niet verantwoordelijk is voor schade door aanvaring met een liggend of zwevend obstakel, omdat het hoogheemraadschap slechts gehouden is tot het verwijderen van een obstakel indien dat een acute belemmering vormt voor de doorstroming.

Wat betreft de aansprakelijkheid van de gemeente Leiden overwoog de rechtbank dat de verplichting van het hoogheemraadschap om het water op de in de legger bepaalde diepte te houden niet zonder meer betekent dat de gemeente nooit aansprakelijk kan zijn voor schade die is ontstaan door een ondiepte. De gemeente heeft als vaarwegbeheerder immers ook een eigen verantwoordelijkheid. Die verantwoordelijkheid gaat niet zo ver, dat op de gemeente een garantieplicht rust ten aanzien van de diepgang dan wel de vrije doorvaart. De stelling dat de gemeente in het geval dat zij bekend is of bekend zou moeten zijn met een obstakel of een ondiepte, verplicht is actie te ondernemen of op zijn minst het hoogheemraadschap als onderhoudsplichtige informeert, kon de rechtbank niet volgen,

omdat in dit geval niet was gebleken van feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot de conclusie dat de gemeente onvoldoende adequaat had gereageerd.

3. Publieksinformatie van het hoogheemraadschap van Rijnland

De website van het hoogheemraadschap van Rijnland geeft onder meer de volgende informatie.

- wat betreft de vergunningen.

Voor het varen in Rijnlands gebied met een motorvaartuig dient men over een algemene vergunning (A-vergunning) te beschikken voor een aantal kwetsbare wateren, en over een bijzondere vergunning (B-vergunning) voor een aantal wateren die niet onder de algemene vaarvergunning vallen, maar waar wel een algemeen verbod voor motorvaart geldt. Deze vergunning is alleen voor bezitters van een A-vergunning die vanwege de locatie van hun woning of economische bestemming van de vaarweg gebruik moeten maken. De vaarwegen waarvoor een B-vergunning geldt zijn bij de toegang te herkennen aan een bord "Verboden voor motorschepen", maar dan met de naam van de betreffende vaarweg. Het bord is vierkant, met een rode rand en een rode streep door een zwarte sloopschroef, maar dan zonder de toevoeging " Behoudens vergunning". Tot de wateren waarvoor een B-vergunning vereist is behoort onder meer de Veenwatering.

- wat betreft de legger

"Een Legger is een overzichtelijk register waarin alle boezemwateren gedetailleerd zijn weergegeven en waarin de volgende gegevens zijn vastgelegd:

- De afmetingen waaraan de boezemwateren moeten voldoen;
- Welke persoon of instantie verantwoordelijk is voor het onderhoud van de watergang (de zogenaamde onderhoudsplichtige);
- Wat de onderhoudsplichtigen precies voor onderhoud moeten uitvoeren (de zogenaamde onderhoudsverplichting);

Bij het bepalen van de Leggerafmetingen is uitgegaan van de criteria en randvoorwaarden uit de nota "Beoordelingscriteria" watergangen. Naast de kwantiteitscriteria spelen ook de kwaliteitscriteria een belangrijke rol. Daarnaast houdt Rijnland in de Legger rekening met diverse andere aspecten, zoals beheer en onderhoud en de stabiliteit van de onderwatertaluds."

De Legger is een document waarin de onderhoudsplichtigen en de onderhoudsverplichtingen gedetailleerd zijn weergegeven. Dit document bestaat uit kaarten en een boekwerk Dit voorkomt dat meningsverschillen ontstaan. Als dat toch

gebeurt, is de Legger een bewijsmiddel dat een rol kan spelen bij juridische uitspraken. Om die reden moet de vaststelling van de Legger een inspraakprocedure doorlopen. Belanghebbenden krijgen dan de gelegenheid om te controleren of alle gegevens goed zijn opgenomen in de Legger. Zo nodig kunnen zij bezwaar indienen. Deze inspraakprocedure heeft in juni 2004 plaatsgevonden.

4. Behandeling door de Nationale ombudsman van klachten over de afwijzing van een verzoek om schadevergoeding

De Nationale ombudsman beoordeelt of de overheidsinstantie op een behoorlijke wijze heeft gereageerd op het verzoek om schadevergoeding. Hij geeft geen juridisch bindende beslissing over financiële aansprakelijkheid van de overheid. Daarvoor is de rechtbank; die kan een overheidsinstantie veroordelen tot betaling van schadevergoeding en stelt ook de hoogte daarvan vast. De Nationale ombudsman heeft dus een beperkte taak op het terrein van klachten over de afwijzing van schadeclaims.

De Nationale ombudsman vindt een afwijzende reactie behoorlijk, wanneer de overheidsinstantie in redelijkheid het standpunt kan innemen niet verplicht te zijn tot vergoeding van de door de burger opgegeven schade en het zodoende aan de betrokkene overlaat naar de rechtbank te stappen. Of het standpunt (juridisch) correct is, kan in een procedure bij de rechtbank worden getoetst.

Indien echter op voorhand duidelijk is dat dit standpunt niet houdbaar is in een civiele procedure, vindt de Nationale ombudsman een afwijzende reactie op een verzoek om schadevergoeding door de overheidsinstantie niet behoorlijk.